

[Indenrigs- og boligministeren.]

De tilsvarende tal for kommunerne anslås til 0,8 mill. kr. og 0,7 mill. kr. Tilsammen for stat og kommune 1,8 mill. kr. for den eksisterende boligmasse og 1,6 mill. kr. som årlig tilvækst. Den samlede mindreudgift for stat og kommune tilsammen ved udvalgets forslag kan således anslås til 8,2 mill. kr. vedrørende den eksisterende boligmasse og 0,6 mill. kr. vedrørende den årlige tilvækst, altsammen i forhold til det i 1949 fremsatte lovforslag.

Den årlige udgift ved den i medfør af 1946-loven gældende huslejenedsættelsesordning for børnerige familier andrager ca. 5 mill. kr., der bæres med halvdelen af staten og halvdelen af kommunen; dette beløb vokser for tiden med ca. 0,8 mill. kr. årlig.

Udgifterne ved den i lovforslaget af 1949 foreslåede huslejenedsættelse for rentemodtagere m. fl. med bolig udenfor aldersrenteboligerne må efter en omregnet og ajourført opgørelse for statens vedkommende anslås til at ville have andraget for den eksisterende boligmasses vedkommende 3,5 mill. kr. og for den årlige tilvækst ved fremtidigt byggeri 0,7 mill. kr. De tilsvarende udgifter for kommunerne må anslås til 4 mill. kr. og 0,8 mill. kr. Ved udvalgets forslag bortfalder udgifterne vedrørende den eksisterende boligmasse, og den årlige tilvækst ved fremtidigt byggeri anslås for statens vedkommende at ville beløbe sig til 0,5 mill. kr. og for kommunernes vedkommende til 0,6 mill. kr.

Mindreudgiften for stat og kommune tilsammen ved den af udvalget foreslåede ordning er således 7,5 mill. kr., for så vidt angår den eksisterende boligmasse, og 0,4 mill. kr. vedrørende den årlige tilvækst.

Under de nuværende økonomiske vilkår vil omfanget af statslån imidlertid stadig være begrænset også i forhold til, hvad der var tilfældet i årene 1949 og 1950. Det vil sikkert derfor være fornuftigt at advare imod den opfattelse, at de udvidelser af adgangen til statsudlån, som her stilles i udsigt, kan få øjeblikkelig virkning på udlånspolitikken.

Den forhøjelse af lånegrænsen, som ydes det private byggeri, bør anvendes for at få en forøget konkurrence mellem de forskellige former for byggevirksomhed, men også den kommer et stykke tid fremover til at følge de almindelige økonomiske vilkår, som for

tiden så stærkt angives af manglen på arbejdskraft og af vor naturlige bekymring for at stå uden tilstrækkelige tilførsler af materialer, nødvendige for byggeriet.

Alligevel udtrykker jeg håbet om, at dette lovforslag vil kunne løse også nogle af de sociale og kulturelle problemer, som det beskæftiger sig med.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode det høje ting om hurtig og velvillig behandling også af dette lovforslag.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven med hensyn til denne lovs bestemmelser om aldersrentemodtagerboliger.

Forslaget er en følge af det forslag til ændringer i loven om byggeri med offentlig støtte, som boligministeren har fremsat her i tinget, og jeg kan derfor i det store og hele henvise til de bemærkninger, hvorved boligministeren har ledsaget sit forslag.

Ved de to forslag sker der det, at reglerne om aldersrentemodtagerboligerne — i noget ændret skikkelse — overflyttes til boligstøtteleven, og samtidig finder der en udvidelse sted af den persongruppe, som kan få lejebeholdninger. Medens disse beholdninger efter reglerne i folkeforsikringsloven hidtil kun er kommet de rentemodtagere til gode, som har haft lejligheder i de egentlige aldersrentemodtagerboliger, vil lejen efter boligministerens forslag fremtidig også kunne nedsættes for vanskeligt stillede aldersrentemodtagere samt invaliderentemodtagere og personer, der oppebærer hjælp som kronisk syge, når disse er lejere i visse bebyggelser, der er opført med støtte i henhold til boligstøtteleven.

Den foreslåede ændring i folkeforsikringslovens § 40, stk. 9, er nødvendiggjort af udvidelsen af den kreds, som således kan opnå lejebeholdning. Når der efter denne bestemmelse kun kan ydes et rentetillæg på 4 pct. til aldersrentemodtagere, der er lejere i aldersrentemodtagerboliger, må det samme gælde for de rentemodtagere, der i andet byggeri opnår en tilsvarende lejebeholdning.